

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
3 Нью-Йорк (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
3 Нью-Йорк (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV Ч. 211 ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІСІРОК, 27-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, SEPTEMBER 27, 1977 No. 211. VOL. LXXXIV.

ПОТРЕБА ОРГАНІЗАЦІЇ І КООРДИНАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ РЕСУРСІВ ТА РІДНЕ ШКІЛЬНИЦТВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО У ВАШІНГТОНІ БУЛИ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ УВАГИ І ДЕБАТ КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

Нью-Йорк. — Рідне шкільництво, включено зі станом і потребами парафіяльних шкіл, необхідності відповідної мобілізації та координації наших фінансових ресурсів та започатковане вже Інформаційне Бюро у Вашингтоні були головним предметом уваги і дебат під час нарад Крайової Ради Українського Конгресового Комітету Америки, які відбулися тут у власних приміщеннях в популудневих годинах минулої суботи, 24-го вересня.

Наради відкрив і ними проводив голова Крайової Ради, виконавчий віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, секретарювала, в несприятливих перешкодах секретаря Ради, ред. Гора Дябоги, пані Ярослава Рубель. Після відкриття наради, прийняті на заклик адміністрації директору УККА мгра Івана Базарка вшанували вставанням з місця та хвилиною мовчання померлого в тому тижні с. п. проф. д-ра Бориса Матоса, колишнього голови Ради Міністрів Української Народної Республіки та видатного політичного і суспільно-громадського діяча і науковця, похорон якого відбувся саме тієї суботи, та померлих в звітовому часі заслужених діячів і членів керівних органів УККА радника Дмитра Левчука і інж. Івана Шабельського.

Відкриваючи наради, п. Й. Лисогір представив запропонованих Екзекутивних нових членів керівних органів УККА: д-ра Ахлія Хрептовського до Екзекутиву і д-ра П. Мошюка до Крайової Ради від Українського Лікарського Т-ва Північної Америки та д-ра Р. Дражневського на місце прод. д-ра Е. Жарського до Екзекутиву, а д-ра Р. Трача і п-і д-р Лесю Ткач до Крайової Ради від Шкільної Ради УККА, що Крайова Рада апробувала, вітаючи названих.

**Організація
і координації капіталу**

Дебати на тему переважливості для розвитку української спільноти в ЗСА, справи відповідної організації і координації українських капі-

талів започаткував короткою доповіддю на що тему голова новоствореної Крайової Ради УККА дир. О. Плешкевич. Головними тезами доповіді дир. О. Плешкевича була проблема: як зібраніувати і скорординувати розпорешені фінансові засоби, щоб створити з них відповідну фінансову силу. Очевидно, що капітал і гроші це тільки засоби, але ці засоби у нас, на жаль, часто стають самоціллю, грші опанує людину, а не навпаки. Доповідач в далішому назвав ряд практичних заходів для переведення такої організації і координації наших фінансових засобів, ілюструючи свої тези практичними прикладами. До здійснення такої мети рішальною причиною була максимальна консолідація всіх наших громадських сил в організаційних рамках УККА. Дир. Плешкевич повідомив, що новостворена Крайова Господарська Рада УККА поставила собі за одну з перших цілей поставити до розпорядження УККА 25.000 дол. на фінансування Інформаційного Бюро у Вашингтоні.

В дебатах над пропозиціями дир. Плешкевича висловлено ряд нових думок та видвишено ряд нових пропозицій, включно з пропозицією створення українського комерційного банку (проф. І. Телюк), що послужив би засобом для такої організації українського капіталу, що ставив під сумнів дир. Плешкевич, звертаючи увагу, що комерційний банк був би законно зобов'язаний служити не тільки українцям, тоді, як напр. кооперація обслуговує тільки своїх членів.

**Рідне шкільництво —
гарантія майбутнього**

Новоприйнятий в склад Екзекутиву новообраний голова Шкільної Ради УККА д-р Роман Дражневський в своїй доповіді „Українське шкільництво під сучасну пору“ з'ясував коротко дві головні проблеми рідного шкільництва: його рішальне значення для нашого майбут-

ОЛЬГА МАТУСЕВИЧ ПРОХАЄ МІЖНАРОДНУ АМНЕСТІЮ „ВНЕСТИ СВІЙ ВКЛАД У БОРОТЬБУ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ“

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Ольга Матусевич, дружина ув'язненого члена Української Гельсінкської групи, Миколи Матусевича, розкриває в листі до „Міжнародної Амнеції“ методи, якими органи КГБ переслідували, ще до часу арешту, її чоловіка та дружок члена тієї Групи, Мирослава Маринювича, і вимагає їх звільнення. Вона теж протестує проти репресій, які КГБ вживає у відношенні до родин арештованих. Звернення Ольги Матусевич поширюється у самвидаві. Останнє стало відомо, що вона сама вступила у члени Української Гельсінкської групи та заявила свій вихід з комсомолу.

Передаємо текст звернення Ольги Матусевич.

До Міжнародної організації „Амнеції Інтернашенел“

23 квітня був арештований мій чоловік Микола Матусевич (30 років) — член Української Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Того ж дня заарештували другого члена Групи — Мирослава Маринювича. На питання чому заарештовано мого чоловіка, 26 квітня я одержала відповіди: „Матусевич Микола Іванович був арештований органами КГБ за здійснення особливо небезпечного державного злочину. Він знаходиться в ізоляторі КГБ при Раді Міністрів УРСР“.

Полібіу записку одержала і дружина Маринювича. За роки подружнього життя в важких обставинах, я добре пізнала мужа і з певністю заявляю, що мій чоловік не може бути злочинцем, як і не може ним бути Маринювич — найкращий друг мужа. Від дитинства обид-

ва плекали любов, пошану і співчуття до людей. Негативний шлях життя мого мужа: в 1973 році виключений з 4-го курсу історичного факультету Київського педінституту за те, що не почав, на бажання КГБ, робити наклепи на друзів і знайомих. Виключений, з хворим серцем, з білою влаштувався на фізичну роботу, але, за наказом КГБ, і з таких робіт його звільняли. 29 грудня 1975 року його арештували на 15 діб не за „хуліганство“, як це було сказано у вирокі, а за участь у колядуванні (Кольядки — національний різдвяний обряд, сьогодні заборонений). Після звільнення, місяць не повертався до свого старого майна і грошей. Ми жили на мой стипендії — 45 карбованців. Працівники міліції ображали мужа й мене, провокували його на бійку. Він влаштувався на працю в домі Санітарної освіти; його звільнили, а після цього наступив арешт.

Маринювич — дипломований інженер — працював вантажником, пізніше розліплював афіші, і таким чином заробляв 62 карб. Він має дружину і доньку. За що таке переслідування? Відповіди одна: відкриті висловлювання своїх переконань, членство в Гельсінкській групі.

Де б не працювали Матусевич і Маринювич, вони всюди були добросовісними та зацікавленими в справі свободи і співробітників. У співжитті з рідними і знайомими — були добрими і чутливими людьми. Давня дружба сл-

(Закінчення на стор. 4-й)

В Східній Німеччині продають дисидентів: ціна — \$20,000 за особу В Східній Німеччині...

Берлін, Східна Німеччина. — „Нью-Йорк Таймс“ з 25-го вересня ц. р. інформує, що Східна Німеччина, наслідуючи Комуністичний Союз і своїх комуністичних сусідів, позбувається сотень своїх політичних опонентів, змушуючи їх емігрувати за кордон ще перед відкриттям другої фази Європейської Конференції для справ миру і співробітництва в Београді. В суботу, 24-го вересня, 90 політичних в'язнів були перекинені через кордон до Західної Німеччини згідно з договором між Східним Берліном і Бонном. Уряд Західної Німеччини заплатив за кожного звільненого політичного в'язня 20,000 доларів. 144 в'язні, згідно з шістьма умовами, були звільнені на протязі останніх тижнів і передані західнонімецьким властям. Крім продажу політичних в'язнів за велику ціну східнонімецькі диктатори позбуваються невинуватих їм осіб, які можуть і мають відплату говорити про подання людських прав комуністичним режимом, покладаючись на Гельсінкську угоду й інші міжнародні договори. Між тим, що були змушені вийти за кордон, знаходяться 42-річна поетка Сара Кірш, яку оцінюють літературні критики, як неперсичну

письменницю, та багато інших культурних діячів, письменників, музиків, акторів тощо, які потрапили в конфлікт з режимом на тлі непошанування людських прав комуністами. В останніх 10-ох місяцях прийнятих 20 визначених осіб з інтелектуального світу видобули свободу, або були змушені покинути Східну Німеччину під тиском.

Західні дипломати у Східнонімецькій Берліні висловлюють думку, що східнонімецькі режимники бажано позбутися головних критиків режиму і їхніх спомогачів ще перед Європейською Конференцією, яка, як відомо, розпочнеться в жовтні ц. р. і на якій будуть обговорюватися справи людських прав. Пояснюючи виселення опонентів, речник режиму Гінтер Лехнер заявив в радіоінтерв'ю, що комуністичні держави дивляться з „великою надією“ на Београдську конференцію, бо вона напевно доведе до відпущення у світі. Західні дипломати вважають, що комуністи надіються, що виселення своїх опонентів притишчить критику на Заході. Може навіть з тих міркувань вони послали критику західнонімецької системи і піддержують морально терористів, які тримають у страху німецьке населення.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ, ПРОГОЛОШУЄ ЗАЯВУ І ЗАКЛИК

Джерзі Сіті. — Минулої п'ятниці, 23-го вересня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу закінчилася піврічна перевірка майна, діловодства, організаційного стану та активностей цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української установи. Перевірку перебрала Головна Контрольна Комісія у складі: мгр Іван Геврик (Вінніпег), мгр Іван Винник (Нью-Йорк), проф. д-р Богдан Гнатюк (Філадельфія), о. Іван Ващук (Торонто) та д-р Іван Скальчук (Філадельфія). Того ж дня, в п'ятницю, 23-го вересня, Головна Контрольна Комісія на за-

кінчення перевірки відбула ще спільні наради із затрученими в Головній Канцелярії головними ексекутивними урядовцями: головним президентом Йосипом Лисогором, головним секретарем Володимиром Соханом, головним касиром пані Ульяною Дячук та головним організатором Степаном Гавришем, як також головним редактором Антоном Драганом. Під час цих спільних нарад, які проводив голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, поодинокі головні контролери звітували про переведення ними перевірки: о. Іван Ващук з перевірки в-ва „Свобода“, проф. д-р Богдан Гнатюк з перевірки Союзівки, д-р

Головна Контрольна Комісія УНС. Сидять (зліва): д-р Іван Скальчук, о. Іван Ващук, мгр Іван Геврик, мгр Іван Винник і проф. д-р Богдан Гнатюк.

Іван Скальчук з перевірки Організаційного Відділу, мгр Іван Винник з перевірки Касового відділу та мгр Іван Геврик з перевірки Рекордового Відділу. На заваги і запити поодиноких контролерів відповідали головні ексекутивні урядовці і редактор. На завершення своєї перевірки Головна Контрольна Комісія схвалила відповідну Заяву і Заклик.

ЗАЯВА ТА ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНСОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу у складі: Іван Геврик, Іван Винник, Богдан Гнатюк, о. Іван Ващук та Іван Скальчук перебрала в дні 18 до 23-го вересня ц. р. піврічну перевірку майна, діловодства, організаційного стану УНСОЮЗУ та його допоміжних господарств: Української Народної Корпорації, Дому УНСОЮЗУ, видавництва „Свобода“ та відпочинкової оселі Союзівки.

Головна Контрольна Комісія ствердила наступне: 1) Майно Українського Народного Союзу зросло на 30-го вересня 1977 до суми \$41,432,110.42, а сума власних членських вкладок за перше півріччя 1977 р. внесла \$1,555,849.37.

2) Українська Національна Корпорація Дому УНСОЮЗУ одержала по 31 серпня 1977 суму \$985,824.48, а до кінця біжучого року ця сума внісе понад 1.5 млн. доларів і надвишку \$500,000.00. Корпорація Дому УНСОЮЗУ зможе зужити на покриття відсотків від інвестицій УНСОЮЗУ фондів у дім та на сплату позичок від УНСОЮЗУ.

Сума боргових зобов'язань, тобто внутрішньої позички членів УНСОЮЗУ для Української Національної Корпорації Дому УНСОЮЗУ, з днем 31 серпня ц. р. осягнула суму \$4,340,000.00.

3) Контрольна Комісія ствердила, що кампанія приєднання нових членів (по 30 вересня ц. р. — 1,477, а по 31-го вересня ц. р. — 2,077 нових членів) награла на поважні труднощі з однієї сторони і з неактивності частини секретарів Відділів, а з другої боку і з браку організаторів в ЗСА, та зокрема в Канаді і не дала сподіваного числа та запланованого успіху.

Контрольна Комісія рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові поробити негайно усі заходи для поповнення організаційних кадрів (обласних і постійних організаторів та асистента головного організатора) і тим самим виконати ухвалу Головного Уряду з травня ц. р. та рішення, прийняті Головним Урядом в попередніх роках на річних нарадах.

Контрольна Комісія закликає усіх секретарів та усіх членів Управ Відділів, та усі членство УНСОЮЗУ взяти повну участь у оцінній кампанії приєднання нових членів, щоб закінчити цей передконвенційний рік повним організаційним успіхом і здобуттям запланованих 5,000 нових членів в 1977 р., бо тільки тоді зможемо покрити біжучу втрату членів і осягнути прибуток у загальній кількості членів.

4) Комісія, покликана Головним Урядом в травні ц. р. для унормування праці у видавництві, пропонує Контрольній Комісії свій кінцевий звіт (з правильним для видавництва та проектом евентуальних статутів змін) в жовтні ц. р.

Контрольна Комісія стверджує, що Головний Екзекутивний Комітет в часі від травня ц. р. до часу піврічної контролі не поробив належних заходів, щоб рішення 28-ої Конвенції УНСОЮЗУ, Головного Уряду, рекомендації Контрольної Комісії та пропозиції

головного редактора „Свободи“ перевести в життя, а саме:

- 1) Збільшення об'єму „Свободи“ до 6 або 8 сторінок.
- 2) Поповнення редакторського складу.
- 3) Вивінуванням в-ва повним друкарським устаткуванням.
- 4) Виконанням видавничого плану.
- 5) Реактивування Культурної Комісії для видавничих справ.

6) Повного перенесення друкарні до нового будинку. Контрольна Комісія звертає увагу на те, щоб в як найкоротшому часі був належно упорядкований архів УНС (річніки „Свободи“ архівні матеріали, старі річніки УНС тощо) та споряджені відповідні картотеки, та щоб належно теж використати неужиткову площу у в-ві.

Контрольна Комісія вважає, що для координації праці у в-ві є конкретно потрібний директор видавництва.

5) Приходи в 1977 р. на Союзівці значно зросли в порівнянні з попередніми роками. Як і в минулих роках, так і в цьому році на Союзівці відбувалися Курси Українознавства, табори для дітей (хлопців і дівчат), курс танців і тенісного табору. В часі „Дня Праці“ відбулися з великим успіхом тенісний турнір та плавальні змагання.

Союзівка в рамках своєї культурно-мистецької програми дає можливість виступати нашим найкращим мистецьким силам і є надальше атрактивним центром для широких кругів громадянства, а зокрема нашої молоді.

6) Контрольна Комісія закликає членів УНСОЮЗУ взяти численну участь у відзначенні 60-річчя єрейських свячень та 35-річчя народин Голови Помісної УКЦ Блаженнішого Патріарха — в Римі та на своїх місцях поселення в жовтні ц. р.

Контрольна Комісія закликає членів УНСОЮЗУ взяти участь у святкуваннях, які відбудуться з нагоди Дев'ятого Собору Української Православної Церкви в ЗСА у Філадельфії в дні 6-9 жовтня ц. р.

7) Контрольна Комісія рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові поробити відповідні заходи для належного відзначення 85-річчя офіційного органу УНСОЮЗУ, щоденника „Свобода“, згідно з рішенням Головного Уряду УНС в травні ц. р.

8) Контрольна Комісія цією дорогою передає членам УНСОЮЗУ в Джонстауні, потерпілим під час повені літом 1977, братське співчуття та братський привіт.

Джерзі Сіті, 23 вересня 1977 р.

За Контрольну Комісію:

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
о. Іван Ващук
Іван Скальчук

Д-Р М. Штерн знайомить українців Нью-Йорку зі своїми переживаннями

Нью-Йорк. — Після своєї принагідної зустрічі з декількома українцями в Українському Інституті після свого прильоту з Парижу в суботу, 17-го вересня, та свого виступу перед понад 20-тисячною Українською Громадою Східного Побережжя на найбільшій в нашій історії українській маніфестації в обороні прав України в неділю, 18-го вересня, д-р Михайло Штерн та його дружина пані Іда минулої неділі, 25-го вересня, мали нагоду зустрітись з місцевою Українською Громадою та розповісти про свої переживання в Україні, як і про саму сучасну — за словами самого д-ра Штерна — поневолену, але нескорену Україну.

Зустріч відбулася в аудиторії школи св. Юра в популудневих годинах. Відкрив її, вітаючи гостей, голова Об'єднаного Комітету Української Америки Організацій — Метрополітального Відділу УККА в Нью-Йорку, інж. Євген Івашків, який був головним архітектором згаданого вже найбільшої української маніфестації в Нью-Йорку попередньої неділі. Д-р М. Штерн та його

дружину Іду представив чотирьом сотням зібраних адміністраційний директор УККА мгр Іван Базарко, з ініціативи та старання якого УККА спровадив д-ра М. Штерна і його дружину з Парижу. Після того д-р М. Штерн, з притаманною йому легкістю та добірною українською літературною мовою, розповів в одностовісній доповіді про свої переживання в совєтському домі неволі перед і після його арешту та засуду.

До речі, точний перебіг судового процесу над д-ром Штерном у Вінниці, записаний його синами на магнітофонній стрічці, щоно появився окремою книжкою в англійській мові (раніше книжка появилася у французькій, єспанській і португальській мовах), понад 80 примірників якої (в ціні по 10 доларів за примірник) закуплено на цьому зібранні в Нью-Йорку. Книжку можна набути в УККА.

Зустріч д-ра М. Штерна і його дружини з Українською Громадою в Нью-Йорку були першою із цілого ряду запланованих і організованих Центральною УККА його виступів в українських громадах.

Відділи УНСОЮЗУ Округи Трої вирішили посилити членську кампанію

„Амстердам. — Понад двадцять представників — урядовців і членів Відділів УНСОЮЗУ Округи Трої відбули минулої неділі, 25-го вересня 1977 в місцевому Українсько-Американському Громадянському Клубі організаційні збори Округи та зобов'язалися у висліді цих нарад приєднати протягом трьох останніх місяців цього року ще принаймні 40 нових членів і цим самим виконати на 75% квоту нових членів, призначену Окрузі.

Збори відкрив і ними проводив голова Окружної Комітету Відділів УНСОЮЗУ Павло Шевчук, а головними доповідачами — промовцями були головний секретар Володимир Сохан і обласний організатор Василь Оріховський. Секретарював Василь Колодін.

Після короткого привіту представника господарів

цього Дому, предсідника 266-го Відділу УНСОЮЗУ Осипа Пашака, голова Округи Павло Шевчук дав огляд організаційної праці Відділів Округи, висловлюючись із признанням про здобутки нових членів наступних Відділів: Від. 13 (секретар Павло Шевчук) — 12 нових членів, Від. 191 (секретар Василь Колодін) — 9 нових членів, Від. 57 (секретар Михайло Савків) — 9 нових членів та Від. 266 (секретар Василь Труфін) — 8 нових членів.

Обласний організатор Василь Оріховський підкреслив, що УНСОЮЗ об'єднує всіх українців та видає український щоденник „Свобода“ і подає порівняння ошадностей із життям забезпеченням, вказуючи на велику вагу та потребу достатнього забезпечення. Він закликав Відділи поповнити своє членство та зосередити свою увагу в організаційній праці на приєднання і забезпечування в УНСОЮЗІ молоді.

Головний секретар Володимир Сохан поінформував про стан УНСОЮЗУ у ділянках фінансовій, організаційній та видавничій, підкреслюючи пов'язання в УНСОЮЗІ та „Свободі“ ідей та праці для членства, наших громад і цілого українського народу. В. Сохан вказав на потребу життєвого забезпечення, набуття якого в УНСОЮЗІ дає змогу УНСОЮЗОВІ поширити та скріпити свою діяльність, цілпо

якої є краще завтра і воля для українського народу.

Після доповідей відбулася дискусія, в якій доповідачі дали вичерпні відповіді та висношення на запити Аксентія Урбана, Іллі Гулявського, Євгена Набологотного та Панька Джинджирного. В дискусії висловлено теж признання за участь у Зборах трьом представникам молодшої генерації Степанові Карабіню, Якову Спіякові та Ігореві Римаукові. Закриваючи Збори подякою доповідачам з централі та учасникам, голова Окружної Комітету Відділів УНСОЮЗУ Павло Шевчук сказав, що Відділи Округи докладають всіх старань, щоб в останніх трьох місяцях цього року посилити акції приєднання нових членів та осягнути у висліді цього принаймні 75% квоти, призначеної Окрузі на цей рік числа нових членів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily, except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи є вони оригінальними чи копіями. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали були використані в повній формі, повинні надіслати оригінал і копію. Редакція не відповідає за втрату оригіналів. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65 центів. За кожну зміну адреси — 25 центів. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Труднощі Асамблеї ОН

На початку минулого тижня розпочала свої наради у дещо ускладненій ситуації XXXII Сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, членство якої, у висліді прийняття двох нових членів — В'єтнаму та Народної Республіки і колишньої французької колонії Дібоуті, — збільшилося до 149 держав, майже потрійно до числа з часу заснування цієї міжнародної організації в 1945 році 51 державою-основницею. Але із збільшенням числа членства збільшились також клопоти і проблеми ОН, бо події не стояли на місці, поставали — у висліді добровільної деколонізації — нові держави світу, творились блокони, мішала мілітарна комуністсько-московська імперія, представники якої на протязі перших двадцяти років існування ОН торгувалися, працюючи з установи своїх "правом" вето в Раді Безпеки, яка тоді повинна була бути виконавчим органом Об'єднаних Націй. В перших роках діяльності Організації Об'єднаних Націй, Генеральні Асамблеї були тільки декоративними, але коли нові держави приходили до голосу, вони змінювали систему поглядів на справу і спосіб роботи, пересунувши їх з Ради Безпеки на генеральні зібрання у свідомості, що вони там матимуть більше сили і дистанції бою від платонічного підтримки комуністичного блоку.

Відтоді фактично розпочались справжні труднощі ОН, фінансового, морального і політичного характеру. Їх, очевидно, поглиблювали локальні війни, зокрема війна в Кореї, Індокитаю, на Близькому Сході, Анголі та інших частинах світу. Крім того, дуже пошкодила Об'єднаним Націям конфронтація Схід-Захід, бо для переведення блокувальних боїв потрібний був форум і цим форумом, чи галереєю словної перепалки між репрезентантами вільного і комуністичного світу стали Генеральні Асамблеї ОН, що довело до цілковитого зникнення постанов і резолюцій цієї установи. Цей стан тривав досить довго і були часи у житті ОН, що їм грозило цілковите політичне і фінансове банкрутство. Від цієї катастрофи врятували ОН З'єднані Штати Америки, які ще й досі покривають левину частину величезного бюджету неспівмірного до праці, яку веде генеральний секретаріат ОН, і атмосфера політики детанту, яка базувалася на пертратаціях між поодинокими державами.

Сьогодні Генеральна Асамблея займається розглядом тих основних справ: поглядом на конфлікти в Республіці Ізраїль, північній Африці та переданням там влади в руки чорної більшості, замисленням на Близькому Сході і мировою конференцією в Женеві та справою господарської допомоги для відсталих економічних країн, без якої бою половина людства буде голодувати і вмирати від неможивлення. Велика частина колишніх колоній, а тепер самостійних держав Африки і Азії, з великим зацікавленням слідкують за ідеологічною боротьбою між Советським Союзом і його союзниками та країнами вільного світу, але, правду кажучи, ідеологія для них має тільки тоді вартість, як за неї стоїть економічна могутність. Досвід їх навчив, що від СССР вони можуть одержати на кредит тільки зброю, а решту треба шукати на Заході, в першу чергу в ЗСА Англії, Японії та інших індустріально розвинених і господарсько багатих країнах.

Тому у висновку треба погодитися з багатьма аналітиками, які твердять, що XXXII Сесія Генеральної Асамблеї ледве чи зможе погодити такі трудні справи, як наприклад, конфлікти в Африці, але вона принаймні буде старатися впливати на великі держави в напрямі такого чи іншого поглядання в якнайшорішому часі, щоб не допустити до нового кровопролиття між народами.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Л. Дончук

НА КУБАНИ

(2)

Коли советська влада відчула себе сильною, то оголосила мобілізацію молодих козаків. Ті зарегували тим, що масово пішли в "плавні", там організувались у загони та турбували місцеву советську владу.

Плавні — це низька місцевість, заросла осокою та високим, як лісом, очеретом. Були там і вільні від очерету місця, де росла буйна трава, і козаки кошили її на сіно. Там же деякі з них будували собі маленькі хатини.

Тож в тих очеретяних "лісах" назбиралося чимало дезертирів, з яких постали партизанські загони. На чолі став козак Момот, що незабаром в тій околиці прославився, як казковий герой. Він із своїми загонами йшов на самі небезпечні напади, і ніколи червоної не могли його схопити. Так партизани добували собі зброю і робили немало клопоту владі.

Життя в станиці стало неспокоєм. Момот зі своїми партизанами насажував на різні урядові установи, а у відповідь були арешти й розстріли відомих в станиці козаків.

Так пройшов рік, минав другий...

Одного осіннього ранку прийшла до нас схвильована тітуся Настя і зі словами розповіла, що вночі заарештували о. Федора.

Коли тітуся поїхала до центру станиці, де урядувала Чека, там їй сказали, що її чоловіка вже вивезли до Краснодару і ставлять йому у вину зв'язок з партизанами.

Іздала тітка Настя до Краснодару, іздали й представники від парафії, виступали на захист свого священника, але о. Федора не звільняли, але й не вивозили з Краснодарської в'язниці.

Д-р Петро Ігнат

ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА Й МОСКВА

1

На протязі століть малий чеський народ вважав, що найбільшою загрозою для нього є його німецький сусід. Цей страх зрозуміло шукав за засобами самозбереження, а одним з найсильніших і найбільш закореним засобом була орієнтація на Москву. Практичне переведення життя ідеї союзництва з Москвою, як могутнього охоронця, не було можливе до початку Першої світової війни, бо царська Росія не особливо цікавилася чехами, з якими не мала спільних кордонів. Шойно під час Другої світової війни комуністична Москва, яка планово йде на опанування світу, використовувала можливість проникнути до середньої Європи за допомогою чехів. Чеські політики гадали, що настав час і можливість зреалізувати народні мрії і почали сліпо здійснювати цю ціль.

Д-р Бенеш і його співробітники, щоб здобути собі приязнь Москви, вже від самого початку Другої світової війни почали виконувати для неї у вільному світі важливі дипломатичні, пропагандистські і розвідні служби. Виконували ті послуги, що їй тоді, коли Москва ще тісно співпрацювала з Берліном. Сам д-р Бенеш пише про це так:

"В квітні 1939 нав'язав я зв'язок з советським амбасадором Уманським у Вашингтоні. З того часу я передавав йому інформації з Європи, а головне з Німеччини, від нас."

"З советським амбасадором в Лондоні Майським утримував я під час цілої війни сердечні відносини. Час від часу ми взаємно обмінювались поглядами про сучасну ситуацію, а крім того по дружньому собі до помагали" (Д-р Е. Бенеш: Спогади, ст. 196-201).

Далі д-р Бенеш переповідає: "Початком квітня 1940-го я після полковника Пікова нові інструкції... торкалися вони нашої майбутньої співпраці з СССР. Полковник Піка ще в жовтні 1940 вийшов до Констанції, де був в постійному зв'язку з советською військовою розвідкою. Там наших делегатів часто відвідував вищий советський старшина з Москви". (Д-р Е. Бенеш: Спогади, ст. 223).

Зденек Фірінгер 7-го травня 1939 з'їздував д-рові Бенешові, який в той час перебував в ЗСА: "Ваша діяльність в ЗСА й інформації, що їх можете подати англіїцям, є незвичайно важливі і корисні. Вони будуть в Москві належно оцінені. Тому було б бажаним, щоб ви діяли так, щоб у Москві про це знали". (З. Фірінгер, В Службах ЧСР, ст. 220). Отже, тут не йшло про поодинокі випадки, але про добре передуману акцію, ведену з певним планом. В журналі "Ревю де

Паріс" за червень 1950 в статті "Леслізюанс де М. Бенеш", Г. Пуо пише: "Бенеш в Англії швидко всьмкнутим у Середній Європі, що не нахилився під комуністичним впливом." "Середня Європа від 1942 року опинилася поміж Сікорським і Бенешом, або — іншими словами — поміж Заходом і Сходом. В грудні 1943 р. вона була втягнена у сферу впливу Москви в день, коли д-р Бенеш підписав договір приєднання зі Сталіном, якому запропонував відступлення Закарпаття, щоб в той спосіб мати спільну границю з СССР. З того часу група Сікорського в Лондоні зазнавала тільки самих невдач, а з другого боку група д-ра Бенеша йшла від одного успіху до другого".

Треба признати, що праця д-ра Бенеша і його співробітників не була легка, бо невдоволя зупини Москви було ще дуже велике. Але саме тому заслуги чеських політиків у Москві були ще більші. Сам д-р Бенеш вважав за кінцеве підкреслити, що ще й тоді, коли Німеччина напала вже на Советський Союз, "час від часу я був приневольний перекопувати інші політичні та воєнні англіїські круги в необхідності нас усіх іти разом і без ніяких застережень зі Советським Союзом до самого кінця."

"З кінцем 1943 р. загальний погляд союзних держав на Советський Союз був стриманий. В багатьох з його противників, велика й неочікувана перемога над Німеччиною поновила та скріпила попередній страх. Наш договір — перший то-го роду під час війни, розважав уже частинно існуючий мур між Советським Союзом і Західним Світом, який дивився на наш поступок, як на якусь спробу дати "Test case" яка покаже, що Советський Союз думає по війні зробити зі своїми малями сусідами. Спочатку це було причиною досить гострої полеміки. Ми перейшли на легку фазу нашої політики й необхідно було нам на всі боки пояснювати, реагувати, переходити в протинаступ... Страх перед соціалістичною революцією по війні — деколи навіть прибирав на силі воєнними подіями, зокрема советськими перемогами... Ми в цій нашої політиці у відношенні до советського Союзу були дотепер (до кінця 1943 р.) одиними прихильниками основної та беззаперечної співпраці Заходу зі Сходом Європи. Тому були приневольні поносити деякі неприємні наслідки того становища. Це ніяк не було легке. По моєму повороті в Москву, ціла наша політика, наша пропаганда, наш міністер закордонних справ Ян Масарик, наш міністер

І. Вовчук

РОЗБУРХУЮТЬ І АКТИВІЗУЮТЬ

(3)

Підкреслюючи значення нової конституції, Парсонс твердить, що "літопис 60-ліття СССР показує його постійну вірність політиці співіснування". Агітпромом імперського царства СССР безгаву твердити те саме. Його співіснвальна барабанщина так запаморочила голову професора філософії, що він забув про багату "співіснвальну" заходів кремлівських володарів. Хіба ж не "миротворний" Сталін дружнім пактом, підписаним Рібентропом-Мілотом для закріплення дружби між двома "соціалістами" (німецьким і московським), відкрив семафор для літлєвської військової машини, даючи сигнал для жайхит останньої війни? Забув професор філософії і сталінсько-гітлєвський напад на Польщу у дружбі, "скріпленій кров'ю", і по-невольно країні Східної Європи. Не пам'ятає й як московські танки, втихомирювали" Мадридчину, Польщу, Чехо-Словачину, коли народи тих країн задумали будувати соціалізм не за московським, "глаголами", а з національним обличчям. Забув Парсонс і про московсько-большевицьке загарабання України та інших національних республік, що зформувались після розвалу царської Росії. Не помічає і нинішніх "визвольних" інтриг і роздумувань внутрішніх війн в африканських країнах, де етнічний "соціалізм" воює з сомалійським московсько-зброєю. Для професора Парсонса все загарабницька політика в СССР є ознакою "60-літ-

Микола Бараболяк

НЕПОТРІБНА ГЛЬОРИФІКАЦІЯ

В "Свободі" за 11.11.77-го серпня п. р. була займана стаття С. Еніса "Од Жиди, Сіонізм і Ізраїль". Перша частина цієї статті про початки Сіонізму — вірна. Зате в другій частині стільки неточностей, що тоді їх помянути мовчанкою. В тій другій частині, зокрема, підкреслюється надто позитивну роль нішнього прем'єра Бегіна, всупереч тому, що думають про його політику лідери світу, включаючи і американський уряд. Для нас небезпека в тому, що коли б у результаті політики прем'єра Бегіна арабський світ попав знов у московський тенет, з яких шойно вилабудався, то таке поширення впливів Кремля було б явищем, яке відбилося б дуже прикро і на нас.

Стаття має яскравий пропагандистський характер, щоб з'єднати симпатії українського читача. Жаботинський міг написати гарно про роллю Шевченка для України, але позитив мож-на мати поважний сумнів, чи жиди в Україні були коли такими українськими патріотами, якими їх змальовує автор.

Але повернімося до фактів про палестинське питання: прочитавши статтю, несподівано український читач набере враження, що дійсним противником, з яким боролись групи Іргун і Лікуд під проводом Бегіна, був колоніальний британський уряд, а не автохтонне арабське населення Палестины, британський уряд приобіцяв був жидам у Деклярації Бальфура "home" у Палестині. Але вже раніше, бо в 1916 р., той же уряд зобов'язався в ім'я права самовизначення народів "створити арабську державу на всіх територіях, де жило арабське населення, що включало і Палестину. То зобов'язання було дане шерифові Мекки, що в той час був духовним репрезентантом усіх мусульманських арабів.

Тому, щоб не ширити серед нас невірне зрозуміння палестинського питання, треба на маргінесі згаданій статті Еніса ствердити таке:

1. "Визвольна акція" Іргун під проводом Бегіна була, всупереч волі таких

дей, позбавлених праці, сажаною до в'язниці і суворо переслідується свобода сумління і думки. Ту барабанщину посилює професор філософії, турбуючись голодом на Заході, а не бачить перманентних продовольчих криз за "зрілого соціалізму" і голодових облог України, організованих для його будови большевицькими володарями імперського царства. Забув і про мільйони тонн зерна, що щорічно постачають ЗСА і інші країни, (Закінчення на ст. 3-ій)

Ріпка й керівники нашої інформаційної служби в Англії в Америці були місяцями зайняті працею для паралізування труднощій і зайняті перекопуванням. Треба признати шире, що повне невдоволя ніколи зовсім не щезло. Чимало чільних політиків заповідали, що в майбутньому тяжко розчаруємося з взаємного відношення з Советським Союзом, а не один прилюдно заявляв, що Бенеш надто поспішався (Д-р Е. Бенеш: Спогади, ст. 375).

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Загляньте замо-ду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбільшійою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм крапку будучності, в наший зграді у вільному світі нового світового глена!

Агітпропівська машина імперії, обороняючи большевицьку сваволу від бо-жячих голосів в обороні прав людських, пов'язує їхні несміливі спроби з невтрчанням у внутрішні справи. Не в СССР, а на Заході в ЗСА, галасують барабанщики суспільства безликости, голодних лю-

Іздала мама до Краснодару, добилася до прокурора і запитала у нього:

— Гражданин прокурор, скажіть мені, дуже вас прошу, в чому обвинувачують мого чоловіка? Нікого ж жини за ним немає. Служить в церкві, навчає людей моральних християнських чеснот...

— Моральних чеснот?.. — ядовито посміхнувся товариш Вульф. Попи отрунують людей опіумом релігії, а кажете "моральні закони"... Ми ще поведемо його в Полтаву і там дізнаємося, який злочин він вчинив, що звідти втік. Отже, мене більше не турбуйте. В Полтаві розберуться і якщо він невинний, то випустять.

На тому розмові з прокурором закінчилася. Тим часом минала зима... На весні прийшла від батька вістка, що його везуть у Полтаву дізнатися, чому він звідти втік, який за ним злочин. Писав, що при першій можливості повідомить нас про свою дальшу долю.

Журились ми день і ніч. Нетерпляче чекали якоїсь вістки. Та ось прийшла картка з Ростова на Дону. Писав батько, що захворів на поворотний тиф і його поклали до в'язничної лікарні. Час від часу не легше... А ще за якийсь час прийшла з ростова картка, в якій було написано, що після тифу батько наш з голоду захворів на шингу. Повипадали йому зуби, позгинали руки, й ноги, так що й їсти йому було трудно. А рукатиш шилком не міг. Сумували ми ще більше, хто ж заіпокується таким тяжко хворим, коли він "ворог народу!"

І ще одна картка прийшла, написана якимось чужим. Там говорилось, що "батька, як безнадійно-хворого звільнили з ув'язнення, але він в такому тяжкому стані, що тільки може вмерти, ніби то вільним..."

З цією карткою мама поїхала до о. Федора на пораду. Не могла, від хвилювання, вимовити й слова і тільки простягнула йому поштівку.

— О. Тимофій вільний! — вигукнув о. Федір, глянувши в картку.

Перечитавши уважно вістку з Ростова, звернувся до мамі:

— Не журіться, Олесю. Давайте порадимось, як нам визволити нашого невинного в'язня. Я вірю, що Господь допоможе нам його врятувати, — заспокоював маму о. Федір.

(Продовження буде)

ВІДКРИВАЄТЬСЯ

МИСТЕЦЬКА СТУДІЯ Мгр ІРИНИ ПЕТРЕНКО-ФЕДИШИН

догнати інструкторки мистецтва Нью-Йоркського
Міського Університету (CUNY)

для молоді і дорослих в Пассейку,
Ньюарку і Монтклеру.

Рисунок з натури, малювання олією і акрилом, пор-
третистика, наголос на розвиток індивідуального стилю.
Тел.: (201) 783-6298

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Без національної культури — немає нації!

Субота, 8 неділя, 9 жовтня 1977 р. Б.
у великій залі Дому УВФронту
136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

З'ІЗД АДУК

У суботу, від 6-01 вечора:

Доповіді — Д-ра Богдана Стебельського, д-ра Михайла
Кушніра, нового імігранта-журналіста з Буковини.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

Поети, режисери, Лев Рейнгардт, Катерина Чічка-Андрі-
ско, Квартет „Каравана“, Бандуристи Школи ім. К. Мі-
севича, Театральна сцена — реж. Михайло Яблонський.
По концерті — ТОВАРИСЬКА ПЕРЕКУСКА

У неділю від 11-01 год. ранку:
короткі доповіді до проблем української
національної культури
о 6-й год. вечора —
ПОКАЗ ОЗВУЧЕНИХ ПРОЗІРОК АДУК

„Українська Національна Революція“,
1914-1920 рр., вшанування пам'яті поета-віс-
никівця Євгена Маланюка.

Впродовж двох днів: виставки книжок, картин, емалій,
платівок, українських грошей, значків, Стіл „Українська
бандура“ та ін.

Початок праці З'їзду — шоранку о 10-й год.
Вступ на 2 дні: 5 дол., студенти — безплатно, пенсіонери
1 долар.

УСІХ СЕРДЕЧНО ЗАПРОШУЄ —
КОМІТЕТ З'ІЗДУ АДУК

42-ий Відділ ООЧСУ в Гемпстеді, Н. Й.
запрошує на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

Субота, 1 жовтня 1977 р., о год. 9-й веч.
в Українськiм Парафіяльнiм Центрі
св. Володимира

226 Uniondale Avenue, UNIONDALE, N. Y.

Оркестра „Тризуб“ СМАЧНИЙ БУФЕТ

12-ти КЛІСНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ СВ. АНДРІЯ в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

приймає дітей до всіх клас
(від 1-01 до 11-01)

- Оприділення до певної класи — після перевірки знань з української мови, української літератури, історії і географії України.
- При школі існує також ПЕРША ПІДГОТОВЧА КЛІСА для дітей віком до 6-ти років.
- Можливе створення англо-української класи для англо-мовних дітей.
- В нашій школі навчаються діти всіх віровизнань.

Початок навчання 1-го жовтня 1977 року
о год. 9-й р., в минулорічних приміщеннях.

За деталями й інформацією по тел. 247-0547 у вечірніх
години (6-10).

Дирекція Школи

КОМІТЕТ ОБОРОНИ РАДЯНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

запрошує Українців Нью Йорку й околиці на

ПУБЛІЧНІ ЗБОРИ

„Наші вимоги до Београдської Конференції“

Виступатимуть

ЛЕОНІД ПЛЮШ — західний представник Української Громадської Групи для сприяння виконання Гельсінкських угод.

ЛЮДМИЛА АЛЕКСЄЄВА — західний представник Московської Групи для сприяння Гельсінкських угод.

РЕМЗІ КЛАРК — колишній генеральний прокуратор ЗСА, адвокат для арештованих членів Української Групи М. Руденка та О. Тихого

Неділя, 2-го жовтня 1977 року, о год. 2:30 по пол.
Stuyvesant High School 15 вул. і 1-ша Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Комітет хоче подати до відома, що Д-р МИХАЙЛО ШТЕРН не буде ВИСТУПАТИ на зборі, як було подано в листівці.

Нові професіоналісти в Чикаго

Д-р Василь Голойда

Інг. Іван Голойда

Під час святкування 18-го
червня ц. р. Василь Голойда,
син Маргарети і Володимира
Голойдів в Чикаго, Ілліной,
отримав диплом
доктора медицини із Ме-
дичної Школи при Норт-
вестерн університеті.

Д-р Василь Голойда за-
кінчив середню школу з
найвищими оцінками і че-
рез те мав можливість ліс-
татися до спеціальної Ме-
дичної Школи при Норт-
вестерн університеті, яку
закінчив на протязі 6-ох
років.

Свою резиденцію д-р
Голойда відбудує тепер
при Нортвестерн Меморі-
ял шпиталі.

Його неменше здібний
брат, інж. Іван Голойда
працює сьогодні над док-
торською тезою у ділянці
електричної інженерії в тім
самім університеті, де за
свої непересічні успіхи в
науці належить до Т-ств
ЕТА КАПАНУ і ТАВ
БЕТА ПІ.

Ціла родина п-ва Голой-
дів належить до 399-го Від-
ділу УНС „Леви“ в Чика-
го.

Роман Б. Припхан
секр. 399-го Відділу УНС
„Леви“.

КОЛИ ГОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ
■ АВТОБУСОМ
■ ЛІТЯКОМ
■ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронять
Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА

у великому смутку повідомляє Членство
і Прихильників української вільної науки,
що 19-го вересня 1977 року відійшов у Вічність,
на 99-му році життя

св. п. Проф. Д-р

БОРИС МАРТОС

дійсний член Історично-Філософської Секції НТШ, кол.
голова Ради Міністерів УНР, визначний економіст, кол.
професор Української Господарської Академії в
Подсборах, провідний політичний і суспільно-громад-
ський діяч та публіцист.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Рідні Покійного складаємо щирі слова співчуття
у їх тяжкому горю.

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-брон-
зовій обгортці із золотими
буквами. 552 сторінки із фо-
тографічною документацією.
Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеють Нью Джерсі зо-
бов'язує 5% стейтового податку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

РОЗБУРХУЮТЬ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

щоб покрити нестачу хар-
чів СССР.

Взрощуючись на Арбата-
ва, близького дорядника
Брежнєва, й інших вчених
барабанщиків суспільства
безлики, Парсонс пише:
„Найбільш ревним крити-

кам Советського Союзу я б
сказав таке: повірте, совет-
ські люди бачать всі основ-
ні недоліки і вади капіта-
лізму, але не втручаються
у ваші справи і завжди
пам'ятають про право на
самовизначення“. Так мов-
би не Москва хазяїнує в
країнах Східної Європи,
інтегруючи життя підопіч-
них націй імперськими об-
ручами інтернаціональної
дружби московської. А
шпигунська сітка підслухо-
вування телефонів в ЗСА!
А чия ж агентура тероризує
життя в країнах, а в
першу чергу в СССР? Того
не бачить американський

У ВОСЬМУ
СІМНАДЦЯТУ
РІЧНИЦЮ
СМЕРТІ

(30-го вересня)
НАШОГО
НАЙДОРОЖ-
ЧОГО І НЕВІДЖА-
ЛУВАНОГО
МУЖА, БАТЬКА
І ДІДУСЯ

сл. п. Протопресвітера
Д-ра ВОЛОДИМИРА
ЛЕВИЦЬКОГО

б. старшини — учасника Визвольних Змагань України,
громадського діяча на Рідних Землях, організатора
шкільництва, генерального секретаря Українського На-
ціонального Об'єднання в Берліні та соборника-
священника в ЗСА

ТА
У СІМНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
НАШОГО ДОРОГОГО
СИНА, БРАТА І ВУЙКА

бл. п.

ІГОРЯ ВОЛОДИМИРА ЛЕВИЦЬКОГО

пластуна-юнака
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в СУБОТУ, 1-го ЖОВТНЯ 1977 р., о год.
8-й ранку, в Українській Церкві св. Арх.
МИХАІЛА в Міннеаполіс, Мінн.;

в НЕДІЛЮ, 2-го ЖОВТНЯ ц. р., в Укр. Правос-
лавній Церкві ВСІХ СВЯТИХ, 11-та вул.,
в Нью Йорку, о год. 11-й ранку.

Про спільні молитви за спокій Душ Спочилих в цей
день, ласкаво прошу Родину, Духовенство, Побратимів по
Зброї, Друзів і Знайомих.

Спіть Найдорожчі вічним сном, а земля американська
хай буде і на далі для Вас легкою.

В безмежному жалі —
дружина-матір — ГАЛИНА І РІДНЯ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, бувшими Парафіянами
і Знайомими, що дня 25-го вересня 1977 року, по короткій і важкій недугі,
заосмотрений Найсвятішим Тайнама, упокоївся в Бозі на 93-му році трудоблимого
життя та на 69-му році священства.

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР І ВУЙКО

бл. п. о. крилошанин

ЕВГЕН ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

містодікан і громадський діяч Теробовельщини, бувший катехит гімназії в Теробовлі,
парох в Янові коло Теробовлі і в Бартатові коло Львова, душпастир скитальців в
Альтгайм (Австрія) і Людвіксбургу (Німеччина), парох в Бетлегемі, Па. і під час
еміграції помічник у церкві св. Йосафата в Пармі, Огайо.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ: ПАРАСТАС у вівторок, 27-го вересня 1977 р., о год.
7:30 веч. у похоронному заведенні Колонія-Лазута, 5677 State Road, Parma, Ohio.
Проводження Тіла до церкви св. Йосафата, 5720 State Road, Parma, відбудеться 28
вересня, о год. 6:00 веч. СВЯЩЕНИЧІЙ ПОХОРОН в четвер, 29-го вересня, о год. 9-й
рано з церкви св. Йосафата на цвинтар св. апп. Петра і Павла.

Горем прибиті:

сими:

РОМАН з дружиною СТЕФОЮ і синами ІГОРЕМ
і РОМАНОМ
ЮРІЙ з дружиною НАТЕЮ і доньками РЕНЕЮ ЦЮК
з мужем ОЛЕГОМ, АНЕЮ, ДАНЕЮ і СТЕНЕЮ
донька МАРІЯ КАЛЬБА з мужем ОЛЕГОМ і дітьми
ОРЕСТОМ, ІГОРЕМ і ДАНУСЕЮ
сестра АННА з родиною в Україні
братові: АННА і ЙОСИФ з родинами в Україні
братанки:

ЯРОСЛАВ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ з родиною
АСЯ ГРИВНАК з родиною

племінники:

ДАРІЯ ПЕНЦАК з сном ЮРІЄМ
АНДРІЙ РАТИЧ з дружиною
СФЕМ РАТИЧ з родиною
ІРИНЕЙ РАТИЧ з родиною

свати:

ВОЛОДИМИР і МІРА ЛУЦЬКІ
РОМАН КАЛЬБА

Ближчі і дальша Родина в Україні, Америці, Канаді,
Австралії і Польщі

Замість квітів, проситься складати датки на виховання будучих священників.
4500 Bruening Dr., Parma, Ohio 44134

професор, а своєю дезін-
формацією в урядовому
офіційно затуманює людям
розум, вбиває в них надію
на можливість іншого жит-
тя не в суспільстві безли-
кості. „Я можу зрозумі-
ти, — пише Джон Стейн-
бек, — чому режим, побу-
дований за шаблоном, за-
жди намагається знищити
вільний розум — бо він
єдиний є здібний знищити
той режим.“ Своєю писа-
нниною американський про-
фесор допомагає режимові
утримувати сваволлю в ім-
перському царстві, підрізу-
ючи дерево свободи, на
якому тримається.

ПОДЯКА

20-го червня 1977 р. з волі Всевишнього,
відійшов у Вічність
наш МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО І ПРАДІДУНЬО
митр. протоієрей

ВАСИЛЬ БУЛАВКА

Цією дорогою складасмо нашу найширшу подяку
Його Високоченстві Митрополитові Української
Православної Церкви в ЗСА Владиславові за
очолення похоронних відправ і слово над свіжою
могилою. Священниками: Протопресвітері А. Селепні,
Протопресвітері П. Фалькові, Протопресвітері І.
Данилевичу, митр. протоієрею Б. Желехівському,
протоієрею В. Базилевському, протоієрею Ф. Істочину,
Протоієрею П. Будному, отцю В. Івашкові і отцю В.
Чугасві — сердечно дякуємо за участь в похоронних
відправах. Дякуємо отцю деканові Ст. Білякові, митр.
протоієрею М. Ярошеві, протоієрею М. Борисенкові і
протоієрею П. Гринишину за іскренні відвідування над ті-
лом Покійного, митрофорному протоієреві П. Будному і
отцю В. Чугасві за облачення Покійного в останню дорогу
і похоронні відправи в похоронному заведенні і в церкві св.
Михаїла в Балтимор. Нашому давньому приятелю о. В.
Івашкові дякуємо за щире, тепле слово в пам'ять
Покійного в часі трини і за відправу Служби Божої в
сороковий день після смерті. Хорові при Церкві-
Пам'ятнику в Бавнд Бруку, дякуємо за спів під час Служби
Божої і похорону.

Щиро дякуємо всім нашим Друзям і Знайомим, що
взяли участь в похороні, за прислані квіти, вислови
співчуття. Дякуємо п. Анні Стелімах, що провела збірку в
пам'ять Покійного на Українську Православну Семінарію
в Бавнд Бруку, що дала суму 1,605.50 дол.

Дякуємо всім, що зложили пожертви.

Остап Стелімах	\$10.00
Володимир Сушко	5.00
Оксана Калиновська	20.00
Ірина Кирилов	10.00
Марія і Надя Стрижак	2.00
Ліда Чумах	10.00
Агрипина Чумах	5.00
Курінна Катерина	5.00
Марія Хархаліс	3.00
Д-р А. Лемішка	25.00
Емануїл Притула	5.00
П. Войтович	5.00
Ліда Марковська	5.00
Марія Котик	5.00
Анна Мельник	5.00
В. і Ст. Татчині	5.00
Ярослава Совган	1.00
Микола Чечулін	10.00
В. і Е. Снігура	5.00
Д-р Юрій Криволап	10.00
Н. і О. Зінкевичі	20.00
С. і С. Михайлишини	10.00
Валентина Огара	1.00
Б. і Б. Саламахи	20.00
Дарія Чорнодольська	5.00
Л. і Я. Шаваки	5.00
Т. Хай	10.00
Павлюк Іван	5.00
Подольск Лев	10.00
О. і Р. Ганас	5.00
Дора Харш	5.00
Анна Стрижак	5.00
І. Гавриленковський	5.00
Волод. Білокінь	10.00
Фед. Кредит. Кооп. „Самопоміч“	25.00
Омелян Дерий	20.00
В. і О. Корж	10.00
Г. Пісещька	5.00
В. Романовський	20.00
Митрополит Мстислав	20.00
М. і Б. Скорупські	15.00
О. М. Гелета	3.00
О. Б. Желехівський	3.00
Б. Паливода	10.00
Анатоль Гончарів	2.00
О. і Н. Данилевичі	5.00
В. Сердюк	5.00
Л. Фалько	5.00
Д-р Євгенія Савчук	20.00
Л. і Я. Паливода	10.00
Ю. Бобровський	5.00
Тимоук Анна	5.00
Поліщук Анна	5.00
Проценко Анна	5.00
Шевченко Дмитро	5.00
Шевченко-Мейсон А.	25.00
Д-р М. Ласійчук	10.00
Приятелі з Атлантик Пасифік Тea Компані	25.50
і Родина	1,075.00

Дружина ЮЛІЯ, ДІТИ, ВУНУКИ, ПРАВНУКИ

Ділимося з Приятелями і Знайомими сумною вісткою,
що в середу рано, 14-го вересня 1977 року
в с. Грушці, Західна Україна, на 79-му році життя,
відійшов у Вічність

бл. п.

МИХАЙЛО ТИМЧУК ФЕДОРОВИЧ

ПОХОРОН на місцевому цвинтарі відбувся у п'ятни-
цю, 16-го вересня 1977 року.

Горем прибиті:

дружина АННА
син МИКОЛА з дружиною ІВАННОЮ
в Америці
син ІВАН з дружиною ПАРАСКЕВІСЮ
з дітьми
дочка МАРІЯ з чоловіком МИХАЙЛОМ
ГРИГОРКОВІ
дочка ПАРАСКЕВІЯ з чоловіком
РОМАНОМ СОБЧУКИ з дітьми
та ближчі і дальша Родина в Україні

